

REGRESSZIÓ

Előző életek

1. rész

A regresszió visszavezetést jelent. Mikor felidézzük a múltat, egy éber regresszión megyünk át, de a hatékony visszavezetés tulajdonképpen hipnózisban történik.

Minden probléma gyökere a múltban található, a jelenben azok következményeitől szenvedünk. A múlt lehet jelen életünk múltbéli története, de előző életeink is. Minden feldolgozatlan tapasztalást tovább hozunk magunkkal a jelenbe, melyekhez az itt szerzett sérülések adódnak. Legtöbbször már a történésükkor kialakulnak a tudatos és tudattalan negatív hatások, amelyek a későbbiekben önmaguktól működnek, illetve valamilyen külső hatásra aktivizálódnak, és ezek felelősek szinte minden problémáért.

Legnagyobb kárt a személyiségünkben és érzelmeinkben okozzák, ez pedig az egész életünkre kihat. Ahhoz, hogy életünk minden területén sikereket érjünk el, hogy párkapcsolatunk és emberi kapcsolataink is jól működjenek, elengedhetetlen az egészséges lelkiállapotú személyiség kialakulása. De szinte nincs olyan ember, aki ne élt volna meg valamilyen szomorúságot, félelmet vagy szeretetlenséget, erőszakot, bántalmazást, megaláztatást. Ezek mind az önbizalmat és a helyes személyiség kialakulását rombolják. Az önbizalomhiányból fakad a szorongás, a döntésképtelenség, a félelem, a depresszió, az alulértékelés, a féltékenység, a párkapcsolati és más kapcsolati problémák, a harag és a kudarc az élet szinte minden területén, de számos betegség okozója is.

A legtöbb problémát tehát a személyiség sérülései és torzulásai okozzák, amelyek oka valamely múltbéli esemény negatív hatása. Mivel mindenkit más hatások érnek, valamint különböző személyiségűek vagyunk, ezért nem egyformán reagálunk a történésekre, ennek hatására különböző nézeteink, meggyőződéseink lesznek. Ezek alakítják és jellemzik életünket, alakítják a sorsunkat. A kialakult meggyőzések határozzák meg cselekedeteinket, véleményünket, gondolatainkat, érzelmeinket és döntéseinket.

De biztos, hogy az a jó, amit gondolunk és érzünk?

Természetesen nem, mivel a legtöbbször a saját szemszögünkből látjuk a dolgokat, és az ego ezt mindig elferdíti, ezért a sértett állapotunkból helytelen következtetést vonunk le, melyet idővel teljes meggyőződéssel elhiszünk.

Vajon akkor mi a jó, és mi a helyes?

Ahhoz, hogy ne legyenek sérüléseink, fontos tudni mindennek a mögöttes okait és összefüggéseit. Azonban ezekkel a gyermekek nem, de még a felnőttek sem foglalkoznak.

Ahhoz, hogy megszűnjenek a problémák, szakember segítsége szükséges, aki visszavezet a múltba, a problémák gyökereihez, hogy újraéljük azokat a legapróbb részletekig a szereplők szemszögéből is, és aki a regresszióval feloldja és kijavítja a problémát. Ha saját magunk éljük át és ismerjük fel a hibát, könnyen feloldható és törölhető a régi rossz emlék és a helytelen meggyőződés.

Ez a visszavezetés a regresszió, amelynek segítségével feltárható a múlt, legyen szó akár a jelenbeli vagy valamelyik előző életünk eseményeiről.

A regressziós terápia hatására megszabadulunk a korábbi negatív hatásoktól, magabiztosság és örömtelivé válunk, valamint a személyiségünkben is nagy változások történnek pozitív irányba.

De miért és hogyan befolyásolják ezek a régi negatív hatások az életünket?

Minden valaha megélt élményt a lelkünk (tudatalattink) rögzít. A kollektív tudattalan tudatunknak az a része, amelyik nemcsak a saját megélt emlékeinket, hanem a tőlünk független, térben és időben határtalan, akár másokhoz kapcsolódó információkat is tartalmazza. Ezt az orvosok által is hitelesített számtalan beszámoló is bizonyítja. S bár az orvostudomány bár elfogadja létét, de a mai napig nem tudja, hogyan működik.

De akkor honnan jönnek ezek az emlékek? Miért éli meg a páciens teljesen valóságosnak? Miért ad pontos leírást akár több száz évvel ezelőtti dolgokról?

A választ a metafizika adja meg, amely a fizikán túli energiákkal foglalkozik, túllépve a fizikai gondolkodás határain, ahol lebomlik a tér-idő, ezért minden világossá és érthetővé válik.

Az ember a metafizika szerint három részből áll: test, szellem, lélek; orvosi nézőpontból pedig test, értelem (tudat), tudattalan. Az értelem egyenlő a szellemmel, a tudattalan a lélekkel.

A test egyértelmű, hiszen az látható, tapasztalható, míg az értelem és a tudatalatti már nem anyagi természetű, mégis létezik. De a testünk mely részében? A tudatunk helye az agyhoz köthető, a tudatalatti az érzelmekhez, tehát az elméhez és a szívhez kapcsolható. De akkor mi ez, és hogyan működik, ha nem kézzelfogható? Erre a metafizika ad választ. Ezek na-

gyon finom rezgésű energiák. A test-szellem-lélek alkotja az embert. A három nem különválasztható, mert együtt alkotják és működtetik az egészet. A test is energia, de sokkal sűrűbb, ezért anyagi természetű. Ha megkérdezzük magunktól: ki az, aki gondolkodik vagy érez, senki nem azt mondja, hogy a teste, hanem azt válaszolja, hogy „én”.

De ki az az ÉN?

ÉN az, aki a testemen belül vagyok: egy megfoghatatlan, gondolkodó, érző lény, aki nem egyenlő a testemmel. De ha nem lenne testem, akkor nem lenne szám és kezem sem, vajon akkor is tudnék fogni vagy hangot kiadni? Valószínűleg nem. Tehát a testem szükséges.

Amikor az emberi test meghal, nem gondolkodik, nem érez és nem csinál semmit, de ÉN mégis létezem, gondolkozom, érzek.

Akkor mi lesz velem a halálom után?

A fizikából nagyon jól tudjuk, hogy energia nem vész el, csak átalakul. Az ÉN egy energia, ami szellemből és lélekből áll, és a testben megnyilvánul. A halállal a test felmondja a szolgálatot, ezért ÉN már nem tudok benne maradni, hiszen már nem tud szolgálni engem. ÉN továbbra is itt vagyok, vagyis mindenhol, a tér és idő nélküli 4. dimenzióban, ahol nem létezhet anyag, csak az anyagot megelőző állapot.

De ha ÉN itt vagyok, ez azt jelenti, hogy a halállal nem szűnök meg létezni, csak kikerülök a testemből, hiszen továbbra is tudok magamról. A halálközeli élményt megélők beszámoltak erről a tapasztalásukról, pedig orvosiilag igazolt halottak voltak. Ez alátámasztja a metafizika elveit: nem szűnik meg a tudatunk és az érzékelésünk a halál után, sőt még tisztább és még élesebb lesz. Ebben az állapotban képesek vagyunk a jövőt-múltat egyformán látni, tisztán megérteni: mi és miért történt velünk.

Ez csakis azért lehetséges, mert nem vagyunk a testünkbe zárva, ez tehát már nem korlátoz minket. Ebben az állapotunkban megszűnik a tér-idő érzékelése, és megértjük, hogy az ÉN nem más, mint egy csodálatos, végtelen bölcs, tiszta, egyetemleges valaminek a része. Ennek a megtapasztalása csodálatos, szeretetteli érzés.

Sokan ezt Istennek, az univerzumnak, a mindenséggel való egységnek írják le. Végül is a halál egy másik állapotunk, amelyet már életünkben is részlegesen megtapasztalhattunk. Ha a tudatunk-lelkünk nem vész el, akkor azt jelenti, hogy örök, és létező, mely különböző létformákat tapasztal meg és információkat gyűjt, ezért folyamatosan tökéletesedik. Ez viszont csak akkor lehetséges, ha újra testbe születik, azaz reinkarnálódik.

(Folytatás a következő számban.)

Fogd Zoé

személyi és életvezetési tanácsadó, terapeuta